

Абай Құнанбаевтың өмір сүрген жылдары: 1845 жылғы 10 тамыз — 1904 жылғы 6 шілде. Ол бай Құнанбай Өскенбаевтың отбасында дүниеге келген. Болашақ жазушы әкесінен ерлердің басты ерекшеліктерін қабылдады: табандылық, батылдық, гуманизм және әділеттілік.

Өз өлеңдерінде а.к. рулық ақсүйектердің зорлық-зомбылығы мен озбырлығына, парақорлыққа, обсурантизмге қарсы шықты. Ол надандықты, қазақтарды, феодалдарды қорлайды. Бірақ әлеуметтік зорлыққа қарсы

Құнанбай Абайдың мінезі мен көзқарасын, адамгершілік, мақсаткерлік сияқты жеке қасиеттерін қалыптастыруда үлкен рөл атқарды. Абайдың өмірі мен шығармашылығы белгілі бір дәрежеде оның даңқты, кейде қатал, бірақ әділ әкесінің көзқарастарымен және мысалдарымен байланысты болды.

Абай әжесін өте жақсы көретін . Ол күн мен түнді қасында өткізді, үнемі ертегі немесе әңгіме айтуды сұрады. Немересіне мейірімділікпен қарайтын Зеренің әжесі Абайдың ауызша шығармашылығының, лелейдің және будораждың барлық байлығын оның алдына рахатпен

"Масғұт", "Әзім хикаясы" поэмалары - тартымды әрі қызықты әңгімелер сиқыр элементтері бар шығыс аңыздары рухында жазылған. Ал Абайдың "Ескендір" поэмасының сюжеті Фирдоуси, Низами, Навоидің шығармаларында да кездеседі. Бірақ осы төрт ұлы ақынның әрқайсысы осы тұлғаны өз түсіндірмесіне ие. Абайдың шәкірттері мен ізбасарлары ұлы ақынның дәстүрін, өзіндік стилі мен өзіндік ерекшелігін сақтай және дамыта отырып, шығармашылық жолын жалғастырды.

